

ПИРИНСКИ ЛЕГЕНДИ

МЛЪЧНИТЪ КАМЪНИ

Въ гънкитѣ на Пиринъ-планина, въ едно село, живѣли двама брата два—змея. Живѣли тѣ мирно и тихо, живѣли си братски и пазѣли селото.

По едно време, селянитѣ взели да се оплакватъ, че житата по нивитѣ и гроздето по лозята нѣкой обиралъ. А сѣщо млѣкото по овцитѣ и кравитѣ се губѣло. Братята-змейове забелязали, че и отъ тѣхнитѣ ниви житото се губи, че и отъ тѣхнитѣ овци и крави млѣкото нѣкой обира.

Търсили братята цѣло лѣто изъ полето, обикаляли планината, нийде не можали да откриятъ халата.

Въ селото растѣла хубава мома Гюргя. Живѣла тя накрай селото въ една кѣщица сама саменичка, безъ роднини, безъ свои. Растѣла тя и отъ день на день все по-хубава ставала. Но съ никого не дружела, на хоро не се хващала, на седѣнки не отивала.

Често, често се губѣла изъ полето, изъ планината. И никой не знаелъ кѣде ходѣла тя.

Завиждали ѝ всички за хубостѣта. И почнали другитѣ моми да я дебнатъ. И да видятъ де ходи и какво прави. Еднѣжъ Гюргя бѣлила платно самичка на рѣката. Тихо и неусѣтно приближили задъ нея момитѣ и останали смаяни. Боситѣ крака на Гюргя били покрити съ люспи като на риба. Побѣгнали момитѣ безъ да ги усети тя.

Отъ уста на уста се разчуло това въ селото. Чули и братята-змейове и се досетили, че Гюргя е халата, че тя обира полето и млѣкото. Почнали змейоветѣ да я следятъ.